

תיקון הכללי

כולל:

פדיון נפש

הפתק הקדוש

תפילה נוראה של ר' נתן

לימוד על "כף זכות"

מספר הנהגות יומיומיות

ברכות השחר

קריאת שמע לפני השינה

ברכת המזון והנהנין

תפילת הדרך

נְנַחֵם נַחֲמָם נַחֲמָן מְאוּמָן

לעילוי נשמת:

גבריאל בן מאירה

רפאל בן בוליסה

יעקב גבי בן מריים

בתיה בת שרה

ליאור בן רחל

חזי יחזקאל בן שושנה

רפאל ודודו בני מזל

אסתר בת עזיזה

משה בן פרחת

אמונה מרסל בת סוליקה

אורי שירה בת יוכבת

סימי בת דדה

צדיקה בת זריפה

שי שמעון בן נורית

דניאל בן חוה

שלומי שלמה בן אילנה נאוה

יהודה בן חווה

פְּדִיּוֹן

נִמְצָא בְּכַתָּב יָד רַבֵּנוּ ז"ל, עִם תְּפִלָּה קְצֵרָה בְּסוּפוֹ
נִיחַ יָדָיו עַל הַמְּעוֹת וַיֹּאמֶר:

מְעוֹת. וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם. צָדֵק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. צָדֵק
מְלַכּוּתָא קַדִּישָׁא. דִּינָא דְמְלַכּוּתָא דִּינָא. שְׂרָשׁ הַדִּינִים בִּינָה.
אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה. אִין הַדִּין נִמְתַּק אֱלָא בְּשִׂרְשׁוֹ. שְׁלִשָּׁה
יָדִים בְּבִינָה: יָד הַגְּדוּלָּה, יָד הַחֲזָקָה, יָד הַרַמָּה. ג' פְּעָמִים יָד
גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב שְׁפִיּוּצִירָה שֵׁם שֶׁל אָנָּא בְּכַתָּ.
מ"ב שְׁבַפְרִיאָה שְׁנֵי פְּעָמִים אַהִי"ה. מ"ב שְׁבַפְרִיאָה הוִי"ה
פְּשׁוּט בְּמִלּוּאוֹ, וּמִלּוֹי דְמִלּוֹי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרֹת
הַקְּשׁוֹת מֵעַל [פְּלוּנֵי בְּן פְּלוּנֵי], עַל יָדֵי פְּלָא עֲלִיּוֹן,
שֶׁהוּא חֲסָדִים גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים
וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֹבֶת דִּין כָּלֵל, אָמֵן:

נְנַח נְחַמְ נְחַמְ נְחַמְ מֵאִוְמֵן

נוסח הפתק הקדוש:

מאד היה קשה לי לרדת אליך
תלמידי היקר להגיד לך כי נהנתי
מאד מעבודתך ועליך אמרתי
מיינ פייעריל וועט טליען ביז
משיח וועט קומען חזק ואמין

(תרגום מאידיש: ועליך אמרתי האש שלי תוקד עד ביאת המשיח
חזק ואמין)

בעבודתך

נְּנַחְמְנֵהוּ בְּחֶמְדַּת מְאֹמֵן

ובזה אגלה לך סוד והוא:

מלא וגדיש מקו לקו (פצפציה)

ובחזוק עבודה תבינהו וסמן

יז בתמוז יאמרו שאינך מתענה

בהוצאת "כולנו חברים" 0506797114
ספרים לזיכוי הרבים ושמחה בארועים

תיקון הכללי

"נאני חזק בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר שאלו העשרה מזמורי תהלים מועילים מאד מאד, ואמר שהיא תקון הכללי, כי כל עברה יש לה תקון מיוחד, אבל תקון הזה הוא תקון הכללי"

קדם שיתחיל באמירת העשרה מזמורים יאמר זה:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו, לכל הצדיקים האמתיים שבודחנו, ולכל הצדיקים האמתיים שכני עפר קדושים אשר בארץ המות, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, אשר גלה ותקן לומר אלו העשרה מזמורי תהלים בשביל תקון הברית, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן:

ועל דעתם ועל כונתם אני אומר כל אלו העשרה קליטל (מזמורי) תהלים ובזכותם וכוחם אזכה לעורר ולגלות כל

העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהילים שהם: אשרי,
 ברכה, משכיל, שיר, ניצוח, ניגון, תפילה, הודאה, מזמור,
 הללויה. שהן שיר פשוט כפול משולש מרובע שהם כלולים
 בשמך המיוחד הגדול והקדוש. ובזכות וכח השני שמות
 הקדושים האלו במלואם, שהם: אֵל אֱלֹהִים, (כזה): אֱלֹהִים
 לַמַּדְרֵאֵי אֱלֹהִים לַמַּדְרֵאֵי הַיְיִדִים מִמֶּנּוּ, שהם עולים במספר:
 תפ"ה, כמספר תהלים. בכח אלו השמות תזכני לתיקון
 הברית, שהוא תיקון הכללי. אמן.

טוב לומר זאת לפני אמירת תהלים:

לְכוּ נִבְרָנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה,
 בְּזִמְרוֹת נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים:

הַרְבֵּי מִזְמֵן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי, לְשֵׁם
 יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָתָהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז

- א. מִבְּתֵם לְדָוִד, שְׁמַרְנֵי אֵל כִּי חִסִּיתִי בָךְ:
- ב. אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנָי אַתָּה, מוֹבְתִי בַל עָלֶיךָ:
- ג. לְקַדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֲדִירֵי כָּל חֶפְצֵי כֶּם:

ד. ירבו עצבותם אחר מהרו, בל אסיך נספיהם מדם,
ובל אשא את שמותם על שפתי:

ה. יהנה מנת חלקי וכוסי, אתה תומיך גזרלי:

ו. חבלים נפלו לי בנעמים, אף נחלת שפכה עלי:

ז. אברך את יהנה אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי:

ח. שויתי יהנה לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט:

ט. לכן שמח לבי ויגל בבודי, אף בשרי ישפן לבטח:

י. כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת:

יא. תודיעני ארח חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות

בימיך נצח:

לב

א. לדוד משביל, אשרי נשוי פשע, כסוי חטאה:

ב. אשרי אדם לא יחשב יהנה לו עון, ואין ברוחו רמיה:

ג. כי החרשתי בלו עצמי, בשאנתי כל היום:

ד. כי יומם ולילה תכבד עלי ידך, נהפך לשדי בחרבני

קין סלה:

ה. חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי, אמרתי אודה עלי

פשעי ליהנה, ואתה נשאת עון חטאתי סלה:

ו. על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף
מים רבים אליו לא יגיעו:

ז. אתה סתר לי*, מצר תצרני, רני פלט תסוכבני סלה:

ח. אשפילך ואורך בדרך זו תלך, איעצה עליך עיני:

ט. אל תהיו כסוס כפרד אין הבין, במתג ורסן עדיו לבלום
בל קרב אליך:

י. רבים מכאובים לרשע, והבוטח ביהוה חסד יסוכבנו:

יא. שמחו ביהוה וגילו צדיקים, והרנינו כל ישרי לב:

מא

א. למנצח, מזמור לדוד:

ב. אשרי משפיל אל דל, ביום רעה ימלטהו יהוה:

ג. יהוה ישמרהו ויחיהו, ואשר בארץ, ואל תתנהו
בנפש איביו:

ד. יהוה יסעדנו על ערש דני, כל משכבו הפכת בחליו:

ה. אני אמרתי יהוה חנני, רפאה נפשי כי חטאתי לך:

* כאן צריך להפסיק מעט (עיין בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ג).

ו. אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ:

ז. וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אֶזְנוֹ לוֹ, יֵצֵא לְחוּץ יְדַבֵּר:

ח. יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שִׁנְאָי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי:

ט. דְּבַר בְּלִיעֵל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוֹם:

י. גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ, אֹזְכֵל לְחַמִּי הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב:

יא. וְאַתָּה יְהוָה חַגְּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:

יב. בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אֹיְבֵי עָלַי:

יג. וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּתָּ בִּי, וּתְצַיְבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:

יד. כָּרוֹךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב

א. לְמִנְצַחַת, מִשְׁכִּיל לְבָנִי קָרַח:

ב. כְּאֵיל תְּעֹרֵג עַל אֶפְיֵקוֹ מַיִם, בֵּן נִפְשֵׁי תְעֹרֵג אֱלֹהִים:

ג. צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי, מָתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים:

ה. הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לְחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמַר אֵלַי כָּל
אֵיִה אֱלֹהֶיךָ:

ה. אֱלֹהֵי אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁכְּחָה עָלַי נַפְשִׁי, כִּי אֶעְבֵּר בַּסֶּךְ,
אֲדַדְדֶם עַד בַּיִת אֱלֹהִים, בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹרָה הַמּוֹן חוֹגֵג:

ו. מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי, הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי
עוֹד אֲוַדְנֶנּוּ יִשׁוּעוֹת פְּנָיו:

ז. אֱלֹהֵי עָלִי נַפְשִׁי תִשְׁתַּוְּחָח, עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים מֵהַר מְצָעַר:

ח. תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁפָּרֶיךָ
וְגִלְיָךְ עָלַי עָבְרוּ:

ט. יוֹמָם יִצְנֶה יְהוָה חֶסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי
י. אֲזַמְרָה לְאֵל סְלַעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי, לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ
כְּלַחֵץ אֹיִב:

י. בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוּנֵי צוּרְרֵי, בְּאֲמָרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם
אֵיִה אֱלֹהֶיךָ:

יא. מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי נַפְשִׁי וּמַה תַּהֲמִי עָלַי, הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים,
כִּי עוֹד אֲוַדְנֶנּוּ יִשׁוּעַת פְּנָי וְאֱלֹהֵי:

א. לְמַנְצֵחַ אֵל תִּשְׁחַת לְדָוִד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ:

ב. הֲצִילָנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי, מִמֶּתְקוֹמָמִי תִשְׁנֹבְנִי:

ג. הֲצִילָנִי מִפְּעַלֵי אֲוֹן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי:

ד. כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יַגִּירוּ עָלַי עֲזִים, לֹא פָשַׁעִי וְלֹא
חַטָּאתִי יִהְיֶה:

ה. בְּלִי עֶזֶן יִרְצוֹן וַיִּכְוֹנְנוּ, עוֹרָה לְקַרְאתִי וּרְאָה:

ו. וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הִקִּיצָה
לְפָקֶד כָּל הַגּוֹזִים, אֵל תַּחֲזֵן כָּל בְּגָדֵי אֲוֹן סִלָּה:

ז. יָשׁוּבוּ לְעָרְב, יִהְיוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:

ח. הִנֵּה יִבְעֵזוֹן בְּפִיהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שִׁמְעַ:

ט. וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל גּוֹזִים:

י. עֶזֶן אֱלֹהֵיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁנֹבְנֵי:

יא. אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדְּמֵנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׂרְרֵי:

יב. אֵל תַּחְרָגֶם מִן יִשְׁכְּחוּ עַמִּי, הִנִּיעֵמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ,
מִגִּבּוֹרֵי אֲדָנִי:

י. חטאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתֵימוֹ, וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֵלָה
וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

יז. כִּלְהַב בְּחֻמָּה כִּלְהַב וְאֵינָמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשָּׁל
בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

יח. וַיָּשָׁבוּ לְעָרָב, יֵהֱמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּכְבוּ עִיר:

יט. הַמָּה יִנְיַעוּן לְאָכֹל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ:

כ. וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאֶרְנֵן לְבַקֵּר חֶסֶדְךָ, כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב
לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי:

כא. עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה, כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁבָּבֵי אֱלֹהֵי חֶסֶדֶי:

עז

א. לְמַנְצֵחַ עַל יְדוּתוֹן, לְאַסֵּף מְזֻמּוֹר:

ב. קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:

ג. בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דְרָשְׁתִּי, יָדֵי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג,
מֵאַנְהָ הַנְּחָם נִפְשֵׁי:

ד. אֲזַמְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה:

ה. אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֶדְבַּר:

ו. חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:

- י. אֲזַכְרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי:
- יא. הֲלַעֲזוּלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד:
- יב. הָאֵפֶס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ, וְנֹאֵר אֲמַר לְדֹר וָדֹר:
- יג. הַשְּׂכַח חַנּוּת אֵל, אִם קָפִיץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה:
- יד. וְאִמַּר חַלּוּתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַינִי עֲלִיּוֹן:
- טו. אֲזַכְּרוֹר מֵעַלְלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מְקוֹמָם פְּלֹאֲךָ:
- טז. וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךָ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה:
- יז. אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָכֶךָ, מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים:
- יח. אַתָּה הָאֵל עֹשֶׂה פְּלֵא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָרְךָ:
- יט. וְנִאֲלַת בְּזִרוּעַ עַמְּךָ, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סָלָה:
- כ. רֵאוּךָ מַיִם אֱלֹהִים, רֵאוּךָ מַיִם יַחִילוּ, אֵף יִרְגָּזוּ תְהַמּוֹת:
- כא. זֶרְמוּ מַיִם עֲבוֹת, קוֹל נְתָנוּ שְׁחָקִים, אֵף חֲצֹצִיךָ יִתְהַלְכּוּ:
- כב. קוֹל רַעַמְךָ בְּנִלְגָל, הַאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ:
- כג. בָּיִם דְּרָכֶךָ, וַשְּׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים, וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְּעוּ:
- כד. נְחִיתָ כִּצְאוֹן עַמְּךָ, בְּיַד מִשְׁשָׁה וְאַהֲרֹן:

א. תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ
לָנוּ בְּדֹר וָדֹר:

ב. בְּטָרֶם הָרִים יְלָדוּ וַתַּחֲוִלֵּל אֶרֶץ וַתִּבֵּל, וּמֵעוֹלָם עַד
עוֹלָם אֶתָּה אֵל:

ג. תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּפָא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם:

ד. כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ, כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמוּרָה
בְּלִילָה:

ה. זְרַמְתָּם שָׁנָה יְהִיו, בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר יַחֲלֶף:

ו. בַּבֶּקֶר יִצְיִץ וַחֲלֶף, לְעָרֵב יְמוֹלֵל וַיִּבֶשׁ:

ז. כִּי כָלִינוּ בְּאַפְךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהָלָנוּ:

ח. שָׁתָה עוֹזְנֵתֵינוּ לְגִגְדְּךָ, עֲלַמְנוּ לְמֵאוֹר פְּגִיךָ:

ט. כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרֶתְךָ, כְּלֵינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הַגָּה:

י. יְמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים
שָׁנָה, וְרַהֲבָם עֲמַל וְאוֹן כִּי גֹז חִישׁ וַנִּעְפָּה:

יא. מִי יוֹדֵעַ עוֹ אַפְךָ, וּכְיִרְאֶתְךָ עִבְרֶתְךָ:

יב. לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כֵּן הוֹדַע, וְנִבֵּא לְבַב חֲכָמָה:

ג. שׁוֹבָה יְהוָה עַד מָתִי, וְהִנַּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ:

ד. שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֶסֶדְךָ, וּנְרַנְנָה וְנִשְׁמְחָה בְּכָל יְמֵינוּ:

ה. שִׁמְחֵנוּ בַּיּוֹם עֲנִיתָנוּ, שָׁנוֹת רָאִינוּ רַעָה:

ו. וּרְאֵה אֵל עֲבֹדֶיךָ פֶּעֱלֶךָ, וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם:

ז. וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה

א. הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:

ב. שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו:

ג. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב מִבְּקִשֵׁי יְהוָה:

ד. דַּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד:

ה. זַכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפֶּתִיו וּמִשִּׁפְטֵי פִּיו:

ו. זַרַע אֲבָרְהָם עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו:

ז. הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ מִשִּׁפְטָיו:

ח. זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבָר צְוָה לְאַלְפֵי דוֹר:

ט. אֲשֶׁר פָּרַת אֶת אֲבָרְהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:

- י. וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶקֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא. לֵאמֹר, לָךְ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל גְּחֻלְתְּכֶם:
יב. בְּהִיּוֹתֶם מְתֵי מִסְפָּר, בְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶ:
יג. וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר:
יד. לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעַשְׂקֶם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו. אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
טז. וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבַר:
יז. שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָר יוֹסֵף:
יח. עָנּוּ בַּכֶּבֶל רְגֵלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
יט. עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה צְרָפְתָּהּ:
כ. שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירֶהוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ:
כא. שָׁמוֹ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ:
כב. לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנְיוֹ יַחֲבֶם:
כג. וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם:
כד. וַיִּפָּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמֶהוּ מִצְרָיו:
כה. הִפָּךְ לֶבֶם לְשֹׂנְאֵי עַמּוֹ, לְהַתְּנַבֵּל בְּעַבְדָּיו:

- ט. שְׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ:
- י. שָׁמוּ בָּם דְּבָרַי אֲתוּתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
- יא. שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ:
- יב. הִפֵּךְ אֶת מַימֵיהֶם לְדָם, וַיִּמַּת אֶת דְּגָתָם:
- יג. שָׂרִיץ אֶרֶצָם צָפַר דְּעִים, בְּחִדְרֵי מְלֻכֵיהֶם:
- יד. אָמַר וַיָּבֵא עֹרֹב, בְּנָיִם בְּכָל גְּבוּלָם:
- טו. נָתַן גַּשְׁמִיָּהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֶרֶצָם:
- טז. וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם, וַיִּשְׁפֹּר עַיִן גְּבוּלָם:
- יז. אָמַר, וַיָּבֵא אֲרֶבֶה, וַיִּלַּק וַאִין מִסֹּפֶר:
- יח. וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרֶצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
- יט. וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶצָם, רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם:
- כ. וַיִּזְצִיאוּם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשֶׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל:
- כא. שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי גָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
- כב. פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךְ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיָלֵה:
- כג. שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם:
- כד. פָּתַח צוּר וַיִּזְוַבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת נִהָר:

- מב. כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹרָתָם עֲבָדוֹ:
 מג. וַיֹּצֵא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו:
 מד. וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹזִים, וַעֲמַל לְאֲפִים יִירָשׁוּ:
 מה. בְּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ, הַלְלוּנָהּ:

קלז

- א. עַל נִהְרֹת כָּבֵד שָׁם יִשְׁכְּנוּ גַם כְּבִינוּ, בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:
 ב. עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תָּלִינוּ בְּנִירוֹתֵינוּ:
 ג. כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְבַרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמִחָה, שִׁירוּ
 לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:
 ד. אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדָמַת נֶכֶד:
 ה. אִם אֶשְׁכַּחךְ יְרוּשָׁלַם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
 ו. תִּדְבֹק לְשׁוֹנֵי לְחֻבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי, אִם לֹא אֲעֲלֶה אֶת
 יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמִחָתִי:
 ז. זָכַר יְהוָה לְבִנֵי אֲדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם, הָאֲמָרִים עָרוּ
 עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 ח. בַּת כָּבֵד הַשְּׁדוּדָה, אֲשֶׁרֵי שִׁיִּשְׁלָם לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ
 שְׁגִמְלַת לָנוּ:
 ט. אֲשֶׁרֵי שִׁיִּאֲחִזוּ וְנִפְּץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסְּלַע:

- א. הַלְלוּהָ, הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ:
 ב. הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרֹתָיו, הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדָלוֹ:
 ג. הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹזֶר:
 ד. הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמְחוּל, הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעָגָב:
 ה. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו. כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּהָ:

אַחַר הַקְּרִיאָה יֵאמֶר פְּסוּקִים אֵלוֹ:

מִי יִתֵּן מְצִיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בָּשׁוּב יִהְיֶה שָׁבוֹת עַמּוֹ,
 יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה,
 מְעוֹזָם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יְהוָה וַיַּפְּלֵמָם, יַפְּלֵמָם
 מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם, כִּי חָסוּ בּוֹ:

תפילה שאחרי התיקון כללי

יסקה מודנו רבי נתן זצוק"ל:

"אֲשִׁירָה לַיהוָה בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. יַעֲרֹב עָלַי שִׁיחִי, אָנֹכִי אֲשַׁמַּח בֵּיתוֹתַי. הוֹדוּ לַיהוָה בְּכַנּוֹר, בַּנָּבֶל עֲשׂוֹר וַזְּמְרוּ לוֹ. אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ, בַּנָּבֶל עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ. עָלַי עֲשׂוֹר וְעָלַי נָבֶל, עָלַי הַגִּיזוֹן בְּכַנּוֹר. כִּי שָׁמַחְתָּנִי יְהוָה בַּפַּעֲלָה, בְּמַעֲשֵׂי יָדַיךָ אֲרַנֶּן".

רבוננו של עולם, אדון כל בורא כל הנשמות, רבון כל המעשים, הבוחר בשירי זמרת. עזרני וחנני ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים, שאזכרה לעזרר ולהוציא ולגלות כל העשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים. ובזכות אלו העשרה קפיטל תהלים שאמרת לי לפניך, שהם כנגד עשרה מיני נגינה שנאמר בהם ספר תהלים, שהם: אשרי, ברכה, משכיל, שיר, נצוח, נגון, תפלה, הודאה, מזמור, הללויה, בזכות המזמורים ובזכות הפסוקים ובזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומפופי תבות, ובזכות דוד המלך עליו השלום עם כל העשרה צדיקים שייסדו ספר תהלים, ובזכות הצדיק יסוד עולם נחל נביע מקור חכמה רבנו נחמן בן פינא זכותו יגן עלינו, אשר גלה ותקן לומר אלו

הַעֲשֶׂרָה קִפְיֹטֵל תְּהִלִּים בְּשָׁבִיל תִּקּוּן הַפְּרִיָּת, וּבְזִכּוֹת
כָּל הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמֹתָיִים, תִּזְכְּנִי וּתְחַנְּנִי,
שְׂאֵזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי
שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה, בֵּין בְּשׁוּגַג בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּאִנּוֹם
בֵּין בְּרָצוֹן, (אם אומר חס ושלום בשביל מקרה
שנזדמן לו באותו הלילה, יאמר זה: וּבִפְרָט כָּל
הַטְּפוֹת שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי בְּלִילָה הַזֶּה, עַל יְדֵי מְקָרָה לִילָה
שְׁקָרָה לִי בְּעֹנֹתַי הַרְבִּים) כֵּן אֶזְכָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּבְחַמְלַתְךָ הַגְּדוֹלָה וּבְכַחֲךָ הַגְּדוֹל, לְהוֹצִיאֵם מִהַקְּלָפוֹת
וּמִהַסְּטָרִין אֲחֵרָנִין מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁנִּפְלוּ וְנִתְּפָרוּ
וְנִפְּצוּ וְנִדְּחוּ לְשָׁם, וְאַל יִדַּח מִמֶּךָ נִדְּחָה. וְתִכְנִיעַ
וְתִשְׁבַּר וְתִתְּרַג וְתַעֲקֹר וְתִכְלֶה וְתִבְטֵל כָּל הַקְּלָפוֹת וְכָל
הַרוּחִין וְשֵׁדִין וְלִילִין שֶׁנַּעֲשׂוּ וְנִבְרְאוּ וְנוֹצְרוּ עַל יְדֵי אֱלוֹ
הַטְּפוֹת שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי לְבַטְלָה, וְתִסִּיר מֵהֶם חַיּוּתָם,
וְתוֹצִיא וְתַגְּזֵל מֵהֶם חַיּוּת דְּקֻדְשָׁה, וְכָל הַנִּיצוּצוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁבְּלֵעוּ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֵל חַי וְקַיִם חַי הַחַיִּים מְלֵא רַחֲמִים,
הַדֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם לְכַף זְכוֹת תְּמִיד, הַחֲפִיץ הַסֵּד
וּמְרַבֵּה לְחַיִּטִּיב. אָבִי אָבִי, גּוֹאֲלִי וּפּוֹדִי, יִדְעֵתִי יְהוָה
יִדְעֵתִי כִּי אֲנִי בְּעַצְמִי חַחִיב וְהַפּוֹשֵׁעַ אֶפְלוּ בְּהַמְּקָרוֹת
שֶׁנִּזְדַּמְּנוּ לִי בְּשׁוּגַג, כִּי לֹא שְׁמַרְתִּי אֶת הַמַּחֲשֶׁבֶה כָּלָל,
וְהִרְהַרְתִּי בַיּוֹם, עַד שֶׁבִּאתִי לְיַדִּי טְמֵאָה בְּלִילָה, וְעַל

יְדֵי זֶה קִלְקַלְתִּי מִה שֶׁקִּלְקַלְתִּי וְגִרְמַתִּי מִה שֶׁגִּרְמַתִּי
וְשַׁחַתְתִּי מִה שֶׁשַׁחַתְתִּי. אֹי אֹי אֹי, אֹי אֹי עַל נַפְשִׁי,
אֹי לְנַפְשִׁי כִּי גַמַּלְתִּי לִי רָעָה. מָה אָמַר, מָה אָדַבֵּר, מָה
אֶצְטַדֵּק. מָה אָמַר, מָה אָדַבֵּר, מָה אֶצְטַדֵּק. הָאֱלֹהִים
מָצָא אֶת עֲוֹנִי. הִנְנִי לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה רַבָּה, הִנְנִי לְפָנֶיךָ
מְלֹא בּוֹשָׁה וּכְלֻמָּה, מְלֹא טַנּוּפִים וְלִכְלוּכִים, מְלֹא
תּוֹעֵבוֹת רָעוֹת, וְאֵין שׁוֹם לְשׁוֹן בְּעוֹלָם שְׂאוּכַל לְכַנּוֹת בּוֹ
עֵצֶם הִרְחַמְנוֹת שְׂיִשׁ עָלַי. כִּי רַע וָמַר, כִּי נָגַע עַד
הַנֶּפֶשׁ, מִר לִי מְאֹד אָבִי שֶׁבְשָׁמַיִם, מִר לִי מְאֹד רַבּוֹן כָּל
הָעוֹלָמִים. רֵאֵה אֲנַחְתִּי וְאֲנַקְתִּי, כִּי נַפְשִׁי מָרָה לִי מְאֹד,
עַד אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ אֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת מֵעֵצֶם מְרִירוֹת
נַפְשִׁי אֲשֶׁר עַד גָּבַהִי שָׁמַיִם יִגִּיעַ, כִּי קִצְתִּי בַחַיִּי, לָמָּה
לִי חַיִּים בְּאֵלֶּה, חַיִּים מְרִים וּמְרוֹרִים מְפֹת, אֶת קַבְעַת
כּוֹס הַתְּרַעְלָה שְׁתִּית מְצִית, נַפְשִׁי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה לְכַד יְדַעְתָּ רַבּוּי וְעֵצֶם הַפְּגָמִים
הַגְּדוֹלִים הָעֲצוּמִים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁנַּעֲשִׂים עַל יְדֵי זֶה בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, וְעַתָּה אֵיךְ אוֹכַל לְתַקֵּן זֹאת, וּבְמָה יִזְכֶּה
נֶעַר כְּמוֹנֵי לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שַׁחַתְתִּי. אֵיךְ אֶפֶס עַל פִּי כִּן
יְדַעְתִּי, וְאֲנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה, כִּי אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְעֵדִין יֵשׁ לִי תַקּוּהָ, וְעֵדִין לֹא אֲבַדָּה
תּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה, כִּי חֲסִדֵי יְהוָה כִּי לֹא תִמְנּוּ כִּי לֹא כָלוּ
רַחֲמָיו. עַל כֵּן בְּאֶתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,

אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאֱלֹהֵי כָּל
הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים הָאֲמִתִּיִּם, וְאֱלֹהֵי כָּל יִשְׂרָאֵל,
אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, שְׁתַּרְחֵם עָלַי וְתַעֲשֶׂה
אֶת אֲשֶׁר בְּחֻקֶּיךָ אֵלֶיךָ וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ אֲשֶׁמֶר, וְתִכַּף
אֶת יַצְרֵי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ, וְתִגְעֹר בְּחַיְצֹר הָרַע וְתִגְרָשׁוּ
מִמֶּנִּי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיָלֵנִי וְתִפְלֹטֵנִי
מֵעַתָּה מִכָּל מִיַּי הַרְהוּרִים רָעִים וּמִמַּחְשְׁבוֹת רָעוֹת
וּמִפְּגָם הָרְאוֹת וּמִפְּגָם הַדְּבָר, וְתִצְיָלֵנִי מֵעַתָּה מִכָּל
מִיַּי פָּגָם הַבְּרִית שְׁבַע עוֹלָם בְּמַחְשְׁבֵה דְבָר וּמַעֲשֵׂה,
וְתִהְיֶה עִמִּי תָמִיד, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְיָלֵנִי מִמִּקְרָה בֵּין
בַּיּוֹם וּבֵין בַּלַּיְלָה, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

אָבִינוּ מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם, גּוֹאֵל חוֹק, שְׁטַחְתִּי אֵלֶיךָ כַּפִּי.
הִצַּל הִצַּל, הוֹשִׁיעָה הוֹשִׁיעָה, הִצַּל לְקַחִים לַמּוֹת, הִצַּל
נִרְדָּף וְחָיֵב כְּמוֹנֵי, הִצְיָלֵנִי מִן הַשְׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת. תֵּן לִי
תְקוּהָ וְלֹא אֲבַד חַס וְשְׁלוֹם, כִּי מִה בָּצַע בְּדַמִּי בְּרַדְתִּי
אֵל שְׁחַת, הַיּוֹדֵךְ עֵפֶר הַיְגִיד אֲמַתְךָ, דָּלוּ עֵינַי לַמָּרוֹם
אֲדַנִּי עֲשָׂקָה לִי עֲרַבְנִי, עֲרַב עִבְדְּךָ לְטוֹב אֵל יַעֲשֶׂקְנִי
זָדִים. כִּי אֵין לִי שׁוֹם כַּח אֵלָא בְּפִי, אֵין לִי שׁוֹם מְנוֹם
וּמִבְטָח כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַד, עַל חֲסִדֶיךָ הָעֲצוּמִים לְבַד, עַל
רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים, עַל חֲמִלְתְּךָ הָאֲמִתִּית עַל חֲנִינוּתֶיךָ
הַנְּצַחִיּוֹת, וְעַל כַּח וּזְכוֹת הַצְּדִיקִים שְׁשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
בְּתַכְלִית הַשְׁלָמוֹת שְׂאֵין שְׁלָמוֹת אַחֲרָיו, בָּהֶם תִּמְכַּתִּי

יְתוֹדוּתִי בָּהֶם אֲשַׁעַן וְאֶסְמְךָ, בְּזִכּוֹתֶם וְכַחֵם אֶבְטַח
וְאֶקְוֶה כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידֶךָ
לְרֵאוֹת שְׂחַת. אֲהֵה יְהוָה מִלְטָנִי, אֲהֵה יְהוָה פְּדִנִי, רֵאֵה
מִסֶּבֶן כְּמוֹנֵי טָרֶף בְּלֵב יַמִּים, תַּהוֹם אֶל תַּהוֹם קוֹרֵא
לְקוֹל צְנוּרִיךָ, כֹּל מוֹשְׁבֵרֶיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ. צוּד צְדוֹנֵי
כְּצֹפּוֹר אֵיבֵי חָנָם, צָמְתוּ בְּבוֹר חַיֵּי וַיְדוּ אֶבֶן בֵּי, צָפוּ
מִים עַל רֵאשֵׁי אֲמֶרְתִּי נִגְזַרְתִּי. קְרֵאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה
מִבוֹר תַּחְתִּיּוֹת, קְרֵאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבוֹר תַּחְתִּיּוֹת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מָלֵא רַחֲמִים מָלֵא
חֶסֶד חָנָם, מָלֵא חֲנִינּוֹת מָלֵא רַחֲמָנוֹת, מָלֵא טוֹב מָלֵא
רְצוֹן. כָּבֹד קִבְּלָנוּ עָלֵינוּ לְקֵרֵא אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד, וְהַנְּנִי
מְקִים קִבְּלָתֵנוּ, וְהַנְּנִי קוֹרֵא אֱלֹהֶיךָ מִמְּקוֹם שְׁפֵל כְּזוֹה,
מִמְּקוֹמוֹת מְגֻנִים בְּאֵלֶּה. מִמְּעַמְקִים קְרֵאתֶיךָ יְהוָה,
מִמְּעַמְקֵי עַמְּקִים, מִן הַמַּצַּר קְרֵאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בַּמְּרַחֵב
יְהוָה. וְאִם בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים יִרְדְּנוּ לְמָקוֹם שְׁיִרְדְּנוּ,
וְיִרְדְּנוּ עִכְשָׁו בְּעַקְבוֹת מוֹשִׁיחָא לְמָקוֹמוֹת נְמוּכִים
וְשִׁפְלִים מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יִרְדּוּ יִשְׂרָאֵל לְתוֹכְכֶם מֵעוֹלָם,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "וְתִרְדַּד פְּלֵאִים אֵין עוֹזֵר לָהֶם", אַף עַל פִּי
כִּן אֵין אָנוּ מֵיֵאֲשִׁים עֲצֻמְנוּ חֵם וְשְׁלוֹם בְּשׁוּם אֶפֶן
בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי כָּבֹד הִבְטַחְתָּנוּ לְהַשִּׁיבֵנוּ מִמְּצוּלוֹת יָם,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אָמַר אֲדֹנָי מִבְּשָׁן אָשִׁיב, אָשִׁיב
מִמְּצוּלוֹת יָם". וְכָתִיב: "וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתְכֶם בְּאֶרֶץ

אִיבִיהֶם, לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר
בְּרִיתִי אִתְּם, כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם׃

רַבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, פָּתַח פִּיךָ לְאֵלִים כְּמוֹנֵי, וְתִשְׁלַח לִי
דְבוּרִים מִמַּעוֹן קִדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאִפְּן שְׂאוּכַל לְנִצַּח
אוֹתְךָ, לְרִצּוֹת וּלְפִים אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּבֵּל בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּבַחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים אֶת אֱלֹהֵי הָעֵשְׂרָה קִפְיטֵל תְּהַלִּים
שְׂאִמְרָתִי לְפָנֶיךָ, כְּאֵלֹהֵי אִמְרָם דָּוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם
בְּעֲצָמוֹ. וְאִם עַל פִּי שְׂאִינִי יוֹדֵעַ לְכוֹן שׁוֹם כְּנֹגַה
מִהַפְּנוֹת הָעֲצוּמוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת שְׂיִשׁ בְּאֵלֹהֵי הָעֵשְׂרָה
מִזְמוּרִים. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ הָאִמִּירָה בְּפֶה לְבַד, כְּאֵלֹהֵי
הַשִּׁגְתִּי וְכוֹנְתִי כָּל הַסּוּדוֹת וְהַפְּנוֹת שְׂיִשׁ בָּהֶם, וְיִהְיוּ
אִמְרֵי לְרִצּוֹן לְפָנֶיךָ אֲדוֹן כָּל. וְהַנְּנִי מִשְׁלִיךְ יְהִי עָלֶיךָ,
וְהַנְּנִי מִקִּשְׁר עֲצָמִי לְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שְׂבְדוֹרְנוּ,
וּלְכָל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עִיר קְדוֹשִׁים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ הַפֹּה, וּבְפָרֵט לְהַצְּדִיק יְסוּד עוֹלָם, נַחֵל נִבְעֵי מְקוֹר
חֲכָמָה, רַבְּנוּ נַחֲמֵן בֶּן פִּיגָא זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן, וְעַל
דַּעְתָּם וְעַל כְּוִנְתָּם אִמְרָתִי כָּל אֱלֹהֵי הָעֵשְׂרָה קִפְיטֵל
תְּהַלִּים, וּבְזְכוּתָם וְכַחֵם אֲזֻכָּה לְעוֹרֵר וּלְגַלּוֹת כָּל
הָעֵשְׂרָה מִיַּי נְגִינָה שְׂנַאֲמַר בָּהֶם סֵפֶר תְּהַלִּים, שֶׁהֵם:
שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפּוּל, מְשַׁלֵּשׁ, מְרַבֵּעַ, שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּשִׁמּוֹךְ
הַמִּיחָד הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וּבְזְכוּת וְכַח הַשְּׂנֵי שְׁמוֹת

הַקְדוּשִׁים הָאֵלוּ בְּמִלּוּאָם, שְׁהֵם "אֵל אֱלֹהִים", בְּזוֹה: אֵל"ף
למ"ד, אֵל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, שְׁהֵם עוֹלָיִם בְּמִסְפָּר
תפ"ה [אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁמוֹנִים וְחָמֵשׁ] בְּמִסְפָּר תְּהִלָּי"ם,
בְּכַח אֵלוּ הַשְּׁמוֹת תְּזַכְּנִי לְהוֹצִיא כָּל הַטְּפוֹת קָרִי
לְבַטְלָהּ מִבְּטָן הַקְּלֶפֶת שְׁבֻלְעָם, אֲשֶׁר מִסְפָּר שְׁמָה עִם
הָאוֹתִיּוֹת עוֹלָה תפ"ה, שְׁהִיא בְּקֶלֶפֶת בְּנֶגֶד קִדְשָׁת סֶפֶר
תְּהִלָּיִם. וּבְכַח אֵלוּ הָעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְּהִלָּיִם תְּעוֹרֵר
הַשְּׁנֵי הַשְּׁמוֹת הַקְּדוּשִׁים "אֵל אֱלֹהִים", וְתַהַרְגֵהוּ, וְתִשְׁבֵּר
וְתִכְנִיעֵהוּ, וְתַעְקֹר וְתִכְבֹּל וְתִבְטֹל אֶת הַקְּלֶפֶת הַזֹּאת
שְׁבֻלְעָם, וְתִכְרִיחַ אוֹתָהּ לְהַפְלִיט כָּל הַטְּפוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
מִבְּטָנָה וְקִרְבָּה, וְתִמְחַח שְׁמָה וְזִכְרָה מִן הָעוֹלָם, וְתִקְיַם
מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "חֵיל בָּלַע וַיִּקְאַנּוּ מִבְּטָנּוּ יִרְשָׁנוּ אֵל".
וְתַהַרְגֵהוּ כָּל הַקְּלֶפֶת שְׁנִבְרָאוּ עַל יְדֵי אֵלוּ הַטְּפוֹת,
וְתוֹצִיא וְתַגְזֹל מֵהֶם הַחַיּוֹת וְדְקִדְשָׁה וְכָל הַנִּיצוּצוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת שְׁבֻלְעוּ עַל יְדֵי פָּגַם חֲטָא זֶה, כָּלֵם תּוֹצִיאָם
וְתַחֲזוּר וְתִקְבְּצֵם בְּקִדְשָׁה שְׁנִיָּת, וְתִזְכְּנֵנוּ לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל
מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה תְּמִיד, וְנִזְכֶּה לְעַסֵּק כָּל יְמֵינוּ
בְּתוֹרָה וְתַפְלָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם,
בְּאַפֵּן שְׁנִזְכֶּה לְבְרָא גּוֹפִים וְכֵלִים קְדוּשִׁים לְכָל הַנְּשָׁמוֹת
דְּאִזְלִין עַרְטִילָאִין עַל יְדֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עַל יְדֵי פָּגַם
הַטְּפוֹת קָרִי שְׁיִצְאוּ מִמּוֹנֵי לְבַטְלָהּ:

רבונו של עולם, אמיץ כח ורב אונים, עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שנזכה לתקן פגם הברית פגם טפי המת, בין מה שפגמנו בזה בשוגג, בין במויד, בין באנס, בין ברצון – על הכל תמחל ותסלח לי אלוה סליחות, חנון המרבה לסלח, ונזכה לתקן כל הפגמים בשלמות בחיינו בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ הקודש (ואם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה: ובזכות הצדיק הזה השוכן פה, צדיק יסוד עולם, נחל נבע מקור חכמה, אשר אני מכתת רגלי וטלטלתי עצמי בטלטול הקשה בשביל לבא הנה להשתטח על קבר הצדיק האמת הקדוש הזה, אשר הבטיחנו בחיינו הקדושים לעמוד בעזרתנו סלה תמיד, בשנבא על קברו הקדוש ונתן פרוטה לצדקה ונאמר אלו העשרה קפיטל תהלים. והנה עשיתי מה שמטל עלי, עשה מה שעליך) ומחל לי וסלח לי, וכפר לי על כל החטאים והעונות והפשעים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך ברמ"ח איברי ושם"ה גידי במחשבה דבור ומעשה, ובחמשה חושים ובשאר פחות הגוף, ובפרט מה שחטאתי ופשעתי ופגמתי נגדך בפגם הברית שהוא כלל כל התורה בלה, והרע בעיניך עשיתי מנעורי עד היום הזה. על הכל תמחל ותסלח ותכפר מלא רחמים, ותמלא כל השמות שפגמתי

בְּשִׁמּוֹךְ הַגְּדוֹל. הָרַב כְּפָסְנִי מְעוֹנִי וּמַחֲטֵאתִי טַהֲרָנִי,
תְּחַטְּאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאֶמְהַר תְּכַבְּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְבִּין,
תִּשְׁמִיעַנִי שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה עֲצָמוֹת דְּבִיתָ, הַסֵּתֵר
פְּנִיךָ מִחַטָּאֵי וְכָל עֲוֹנֹתַי מִחַת. מִחַת פִּשְׁעֵי לְמַעַנְךָ,
בְּאִמּוֹר: "אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִחַת פִּשְׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטְּאֵתֶיךָ
לֹא אֶזְכֹּר":

וְתַפְּלֵא עָלַי בְּרַחֲמִים, וְתַהֲיֶיהָ בְּעֲזָרִי תְּמִיד בְּזִכּוֹת וְכַח
הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצְּלֵנִי תְּמִיד, וְתִתֵּן לִי
כַּח לְהַתְּגַבֵּר עַל יִצְרֵי וְלִכְפֹּף וְלִשְׁבֹּר אֶת תְּאֵוֹתַי, וְלֹא
אֶפְגַּם עוֹד מִה שֶׁפְּגַמְתִּי, וְלֹא אֶעֱשֶׂה עוֹד הָרַע בְּעֵינֶיךָ,
וְלֹא אֶשׁוֹב עוֹד לְכַסְּלָהּ. אִם אֲזוֹן פְּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף, כִּי
כְּכֹר הַבְּטַחְתָּנִי, שָׁגַם עַל זֶה מוֹעִיל תִּפְּלָה וּבִקְשָׁה
לְהַנְצִיל לְהֵבֵא בְּרַחֲמֶיךָ הָאֲמִתִּיִּים מִן הַיִּצָּר הָרַע וְכַת
דִּילָהּ. (אם יהיה על קברו הקדוש יאמר זה: וּבִפְרָט עַל
מְקוֹם צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, עֲזָרְנִי בְּזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַגְּנוּזִים
פֹּה) וְרַחֵם עָלַי, וְתֵן לִי כַּח וּגְבוּרָה מֵאַתָּה שְׁאֵזְבֶּה
לְהַתְּגַבֵּר וְלִכְבֹּשׁ אֶת יִצְרֵי תְּמִיד, עַד שְׁאֵזְבֶּה בְּרַחֲמֶיךָ
לְגַרְשׁוֹ וְלִסְלָקוֹ וְלִכְבֹּלוֹ מֵעָלַי לְגַמְרֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם,
כִּי כְּכֹר כָּלוּ בִּיגוֹן חַיִּי וּשְׁנוֹתַי בְּאַנְחָה, כָּשָׁל בְּעוֹנֵי כַחִי
וְעֲצָמֵי עֵשׂוֹ, עַד אֲשֶׁר כָּשָׁל כַּח הַסֶּבֶל:

רַחֵם עָלַי אָבִי אֲב הַרְחֵמוֹן, רַחֵם עָלַי שׁוֹמֵעַ תִּפְּלָה, חוֹם
וְחַמֵּל עָלַי שׁוֹמֵעַ צְעָקָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָחָה, שׁוֹמֵעַ אֲנָקָה.

רחם רחם, הצל הצל, הושיעה הושיעה, אל יפל דמי
ארצה לפניך, אל תתן לשחת נפשי, הצילני מדמים
אלהים אלהי תשועתי, תרנן לשוני צדקתך. הוסה עלי
כרב רחמיך כרב חסדיך, יהמו נא מעיך וחנינותיך על
עלוב נפש פמוני, על נרדף פמוני, על מלכלך
בחטאים פמוני, על חסר דעה חסר עצה פמוני. כי לך
לבד עינינו תלויות, לך לבד רעיוני צופיות, דלו עיני
למרום, עזר נא, הושיעה נא, חוס וחמל נא עלי,
והושיעני לשוב אליך בתשובה שלמה באמת ובלב
שלם, ואזכה להיות תמיד כרצונך הטוב מעתה ועד
עולם. כחסדך חייני ואשמרה עדות פיה, לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי:

ובכן, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו,
אדון השמחה והחידוה, אשר לפניך אין שום עצבות
כלל לעולם, כמו שכתוב: "הוד והדר לפניו עז וחידוה
במקמו", שתעזרני ברחמיך העצומים, ותזכני להיות
בשמחה תמיד. משמח נפשות עגומים, שמח נפשי
האמללה מאד, העלובה מאד, העיפה והצמאה
והרעבה אליך מאד, חסר מפני יגון ואנחה, שמח
נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא. תודיעני ארח
חיים, שבע שמחות את פניך, נעמות בימיך נצח.
השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני. שבעני

מטובך, ושמח נפשי בישועתך, וטהר לבי לעבדך
באמת. עזרה כבודי, עזרה הנבל וכנור, אעירה שחר.
זכנו לכל העשרה מיני נגינה דקדשה, שהם מכניעים
ומתקנים פגם הברית, באמור: "אברך את יהוה אשר
יעצני, אף יילות יסרוני כליותי. לדוד משכיל, אשרי
נשוי פשע כסוי חטאה. בית והזן נחלת אבות, ומיהוה
אשה משפלת. יזום יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה
עמי תפלה לאל חי. למנצח אל תשחת לדוד מכתם,
בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו. אזכרה
נגינתי בלילה, עם לבבי אשיחה ויחפש רוחי. היאכל
תפל מבלי מלת, אם יש טעם בריר חלמות. פן תתן
לאחרים הודך ושנתיד לאכזרי. ולא אמר איה אלוה
עשי הנתן זמרות בלילה. שקר החזן והבל היפי אשה
יראת יהוה היא תתהלל". ונאמר: "הללויה, הללו אל
בקדשו, הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורתיו, הללוהו
כרב גדלו. הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנבל וכנור.
הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים ועגב. הללוהו
בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי תרועה. כל הנשמה
תהלל יה, הללויה":

רבזנו של עולם, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נם
לקבץ גליותינו, וקרוב פזורנו מבין הגוים, ונפוצותינו
בגם מירפתי ארץ. וקבץ נדחנו יחד מארבע כנפות

הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ, וְקַיִם בְּנוֹ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "וְשָׁב יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ, וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ מִכָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר הִפְיָצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה. אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקִצֵּה
הַשָּׁמַיִם, מִשָּׁם יִקְבְּצֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקְחֶךָ.
וְהִבְיָאֶךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וּירְשֶׁתָּהּ, וְהִיטִבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ". וְנֹאמְרוּ: "נָא
אֲדַנִּי אֱלֹהִים מִקְבִּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל, עוֹד אֶקְבֹּץ עָלָי
לְנִקְבְּצִי". וְנֹאמְרוּ: "בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה, נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יִכַּסּוּ". וְתַמְהֵר וְתַחֲיֵשׁ לְגַאֲלָנוּ, וְתָבִיא לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ
צְדָקְנוּ, וְתִבְנֶה אֶת בֵּית קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאֶרֶתְנוּ, וְהִבְיָאֵנוּ
לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרָנָה, וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "וּפְדוּיֵי יְהוָה יִשְׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן
בְּרָנָה, וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים, שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִשְׁיִגּוּ
וְנָסוּ יְגוֹן וְאֲנָחָה". וְנֹאמְרוּ: "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשִׁלוֹם
תִּזְבְּלוּן, הִתְרִים וְהִתְנַבְּעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם רָנָה, וְכָל עֲצֵי
הַשָּׂדֶה יִמְחֵאוּ כָף". וְנֹאמְרוּ: "כִּי נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן נַחֵם כָּל
חֲרִבְתֶּיהָ, וַיֵּשֶׁם מִדְּבָרָהּ פְּעֵדָן וְעַרְבָתָהּ כְּגֹן יְהוָה,
שָׁשׂוֹן וְשִׂמְחָה יִמְצֵא בָּהּ, תִּזְדַּח וְקוֹל זְמֵרָה". שְׂמֵחוּ
בִיהוָה וּגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל. אֹר זֶרַע
לְצַדִּיק, וְלִישְׂרֵי לֵב שְׂמֵחוּ צְדִיקִים בִּיהוָה, וְהוֹדוּ
לְזִכַּר קִדְשׁוֹ. אָמֵן נִצַּח סְלָה וְעַד:

תפילה קצרה

זאת התפילה קצאנו באמתחת הכתבים והיא מעט הקמות ורב האיכות:

רבנו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת
לעלא לעלא מן פלא, ולית לעלא מנך, ולית מחשבה
תפיסא כך כלל, ולך המיה תהלה, ומרומם על כל
ברכה ותהלה. אותך אדרש אותך אבקש, שתחתר
חתיכה דרך פבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד
השתלשלות שלי במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה
לך ידע תעלמות, ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך,
להחזירני בתשובה שלמה לפניך באמת, כפי רצונך
באמת, כפי רצון מבחר הפרואים, לבלי לחשב
במחשבתי שום מחשבת חוץ, ושום מחשבה ובלבול
שהוא נגד רצונך, רק לדבק במחשבות ופות צחות
וקדושות בעבודתך באמת בהשגתך ובתורתך. הט לפי
אל עדותיך, ותן לי לב טהור לעבדך באמת. וממצלות
ים תוציאני לאור גדול חיש קל מהרה, תשועת יהנה
בהרה עין, לאור באור החיים כל ימי היותי על פני
האדמה. ואזכה לחדש געורי תמים שעברו בחשך,
להחזירם אל הקדשה, ותהיה יציאתי מן העולם כביאתי
בלא חטא. ואזכה לחזות בנעם יהנה ולבקר בהיכלו, פלו
אמר כבוד, אמן נצח סלה ועד:

ברכות השחר

מודה אני לפניך מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחֲזִירָתָּ בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחִמְלָה, רַבָּה אַמוּנָתְךָ.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל גְּטִילַת יָדַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם
בְּחִכְמָה. וּבְרָא בּוֹ נְקֻבִים וְנְקֻבִים. חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גְּלוּי וַיְדוּע
לִפְנֵי כִפּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִסְתָּם אֶחָד מֵהֶם אוֹ אִם יִפְתַּח אֶחָד
מֵהֶם אוֹ אֲפֹשֶׁר לְהִתְקִים אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת. בְּרוּךְ אַתָּה ה',
רוֹפֵא כָּל בִּשָׁר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת.

אֱלֹהֵי. נִשְׁמָה שְׁנַתָּתָּ בִּי מְהוֹרָתָּ. אַתָּה בְּרָאתָה. אַתָּה
יָצַרְתָּה. אַתָּה גִּפְחַתָּה בִּי. וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי. וְאַתָּה
עֲתִיד לְטַלְהָ מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֲתִיד לְבָא. כָּל זְמַן
שֶׁהִנְשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים. אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה ה',
הַמְּחַזֵּיר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ מֵתִים.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לְשִׁכּוּי
בִּינָה לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עוֹרִים.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מִתִּיר אֲסוּרִים.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זוֹקֵף כְּפוּפִים.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מְלַבֵּשׁ עֲרֻמִּים.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לַיְעָקֹב בַּת.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רוֹקֵעַ הָאָרֶץ
עַל הַמַּיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִיז מִצְעָדֵי גֶבֶר.
בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֹׁעֵשֶׂה לִּי כָּל צָרָתִי.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל
בְּגִבּוֹרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
בְּתַפְאֲרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי.
(הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֶת – גּוֹיָה)

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשֵׂנִי עֶבֶד.
(הַאֲשֶׁה אוֹמֵרֶת – שִׁפְחָה)

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה.
(אִשָּׁה אוֹמֵרֶת בְּלִי שֵׁם וּמַלְכוּת - בְּרוּךְ שֶׁעֲשֵׂנִי כְּצוּנו)

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר הַבְּלִי
שָׁנָה מֵעֵינַי וּתְנוּמָה מֵעַפְעָפִי.

וְיֵהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּרְגִּילֵנִי
בְּתוֹרָתְךָ. וְתַדְבִּיקֵנִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְאַל תִּבְיַאֲנִי לְיַדִּי
חַטָּא. וְלֹא לְיַדִּי עֶזֶן. וְלֹא לְיַדִּי גַסְיוֹן. וְלֹא לְיַדִּי בְזִיווֹן.
וְתַרְחִיקֵנִי מִיֵּצֵר הָרָע. וְתַדְבִּיקֵנִי בְּיֵצֵר הַטּוֹב. וְכוּף
אֶת יֵצְרִי לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ. וְתַגְנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוּאִי. וְגַמְלֵנִי
חֲסָדִים טוֹבִים. בְּרוּךְ אַתָּה ה', גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יֵהי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁתַּצִּילֵנִי
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מֵעַי פְּנִים. וּמַעֲזוֹת פְּנִים.
מֵאָדָם רָע. מִיֵּצֵר רָע. מִחֶבֶר רָע. מִשָּׁכֵן רָע. מִפְּגַע
רָע. מֵעֵז הָרָע. וּמִלְּשׁוֹן הָרָע. מִדִּין קָשָׁה. וּמִבְּעַל דִּין
קָשָׁה. בֵּין שֶׁהוּא בֵּן בְּרִית. וּבֵין שְׂאִינוּ בֵּן בְּרִית.

יש מוסיפים:

ובן יהי רצון מלפניך שתצילני ממלשינות, מעדות
שקר, משנאת הבריות, מעלילה, ממיתה משונה,
מחלאים רעים, ממקרים רעים, משמן המשחית ומדינה
של גיהנם.

ברכות התורה

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
במצותיו וצונו על דברי תורה.

והערב נא ה' אלהינו את דברי תורתך בפנינו
ובפיפות עמך בית ישראל. ונהיה אנחנו וצאצאינו
וצאצאי צאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו
יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. ברוך אתה ה',
המלמד תורה לעמו ישראל.

ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, אשר בחר
בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה
ה', נותן התורה.

ויברך ה' אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו
לאמר פה תברכו את בני ישראל. אמור להם:
יברכם ה' וישמרכם:

יאר ה' פניו אליכם ויחנכם:

ישא ה' פניו אליכם וישם לך שלום:

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

כף זכות

אומרה לאלהי בעודי - רפב

בְּשִׁמְתִּחִיל הָאָדָם לְהִסְתַּכֵּל עַל עֲצָמוֹ וְרוּאָה שְׂרָחוֹק
מִטּוֹב וְהוּא מְלֵא עוֹזֵנוֹת אֹז יִכּוֹל לִפְלֵ עַל-יְדֵי-זֶה, וְלֹא
יִכּוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּלָל.

עַל בֵּן הוּא מְחַיֵּב לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ עוֹד
אֵיזָה מְעַט טוֹב, כִּי אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֹא עָשָׂה מִיָּמָיו אֵיזָה
מִצְוָה אוֹ דְבַר טוֹב?.

וְאִם בְּשִׁמְתִּחִיל לְהִסְתַּכֵּל בְּאוֹתוֹ טוֹב שְׁעָשָׂה, הוּא
רוּאָה שֶׁהַטּוֹב בְּעֲצָמוֹ הוּא מְלֵא פְּצָעִים וְאֵין בּוֹ מְתוֹם,
כִּי הַטּוֹב מְעַרְבַּ בְּפָנָיו וּבְפִסְלֵת הַרְבֵּה, אִם-עַל-פִּי-בֵּן
אֵיךְ אֶפְשָׁר שְׁלֹא יִהְיֶה בְּהַמְעַט טוֹב אֵיזָה נִקְדָּה
טוֹבָה?

וְכֵן צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ, עַד שְׂיִמְצֵא בְּעֲצָמוֹ עוֹד אֵיזָה
דְּבַר טוֹב, וְאִם שָׁגַם זֶה הַטּוֹב מְעַרְבַּ גַּם בֵּן בְּפִסְלֵת
הַרְבֵּה. עִם כָּל זֶה עַל כָּל פָּנָיִם יֵשׁ בּוֹ אֵיזָה נִקְדָּה
טוֹבָה. וְכֵן יִחַפֵּשׁ וּיִבְקֵשׁ עוֹד עַד שְׂיִמְצֵא בְּעֲצָמוֹ עוֹד
אֵיזָה נִקְדוֹת טוֹבוֹת.

ועל-ידי-זה שמוצא בעצמו איזה זכות ומזב על-ידי-זה
יוצא באמת מן חובה לכף זכות ויוכל לשוב
בתשובה, ועל-ידי-זה יוכל להחיות את עצמו ולשמח
את עצמו איך שהוא. ואז יוכל להתפלל ולומר
ולהודות לה'.

כי על-פי רב בשהאדם עומד להתפלל להשם יתברך
אז עולה על דעתו מעשיו אשר לא טובים, ועל-ידי-זה
נופל בדעתו ואינו יכול להתפלל בחשק וחיית כראוי,
על בן צריך האדם להחיות את עצמו קדם התפלה
על-ידי שיחפש ויבקש וימצא בעצמו נקודות טובות
בנ"ל, ועל-ידי- זה יוכל להתפלל כראוי בנ"ל.

וצריך האדם לזהר מאד לילך בדרך זה, כי הוא כולל
ויסוד גדול למי שירצה להתקרב להשם יתברך, לבל
יאבד עולמו לגמרי חס ושלום. כי העקר הוא להרחיק
עצמו מעצבות ומרה שחורה בכל מה דאפשר.

כי רב בני אדם שרחוקים מהשם יתברך עקר רחוקם
הוא מחמת מרה שחורה ועצבות, על-ידי שנופלים
בדעתם מחמת שרואים בעצמם עצם קלקולם שרב
מעשיהם מקלקלים, כפי מה שיודע כל אחד בנפשו
את נגעי לבבו ומכאוביו, ומחמת זה נופלים בדעתם
ומיאשים עצמם לגמרי רחמנא לצלן, ואינם מתפללים

בְּכֹנֶה כָּלֵל, וְאִינָם עוֹשִׂים בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם אֲפֹלוּ מֵה
שֶׁהָיוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת עֲדִין.

עַל בֶּן צָרִיךְ הָאָדָם לְהִשְׁפִּיל מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, כִּי
הַרְבֵּה נְפֹשׁוֹת שִׁקְעוּ עַל-יְדֵי-זֶה, כִּי הֵיאוּשׁ חֵם וְשִׁלוֹם
קָשָׁה מִן הַכֹּל.

עַל בֶּן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מְאֹד לִילֶךְ עִם דְּרֹךְ זֶה הַנִּי"ל
לְחַפֵּשׁ בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת מִזְבוֹת בְּכֹל פֶּעַם כִּדְּרֵי לְהַחֲיוֹת
עַצְמוֹ וּלְחַזֵּק עַצְמוֹ תָּמִיד, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוּכַל לְהִתְפַּלֵּל
בְּחִשְׁק וּבְחַיּוּת וּבְשִׂמְחָה תָּמִיד וּלְשׁוּב אֶל ה' בְּאַמֶּת
כַּנִּי"ל.

צָרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וְאֲפֹלוּ מִי שֶׁהוּא
רָשָׁע וְגִמּוֹר חֵם וְשִׁלוֹם צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וּלְמַצֵּא בּוֹ אֵיזָה
מְעַט מִזֶּה שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמְעַט אֵינּוּ רָשָׁע. וְעַל-יְדֵי-זֶה
שֶׁמּוֹצֵא בּוֹ אֵיזָה מְעַט מִזֶּה שֶׁשֵּׁם אֵינּוּ רָשָׁע. וְדָן אוֹתוֹ
לְכַף זְכוּת, עַל-יְדֵי-זֶה מַעֲלָה אֶת הַרָשָׁע בְּאַמֶּת לְכַף
זְכוּת. וְיוּכַל לְהִשְׁיְבוֹ בְּתִשְׁבּוּהָ עַל-יְדֵי-זֶה.

מספר הנהגות יום יומיות:

טוב מאד להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו.
ודרכי, כשבא היום, אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני
והתלויים בי, על השם יתברך שיהיה הכל כרצונו יתברך,
וזה טוב מאד.

גם אזי אין צריך לדאוג ולחשוב כלל אם מתנהג כראוי אם לאו, מאחר שסומך עליו יתברך. ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר - הוא מרוצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך:

וכן כשמגיע שבת או יום טוב, אזי אני מוסר כל ההתנהגות וכל הענינים והתנועות של אותו השבת או היום טוב, להשם יתברך שיהיה הכל כרצונו יתברך.

ואזי איך שמתנהג באותו השבת ויום טוב שוב אינו חושב וחושש כלל שמא לא יצא ידי חובה בהנהגת קדושת אותו היום, מאחר שכבר מסר הכל להשם יתברך וסמך עליו יתברך לבד. (שיחות הר"ן ב')

סגולה להתמדה, שיזכה להיות מתמיד בלמודו: הוא להזהר לבלי לדבר על שום איש ישראלי.

דהינו כשנזהרין לבלי לדבר ולבלי למצוא שום חסרון בשום ישראלי שהוא אות מהתורה, נמצא שאז "תורת ה' תמימה" - בלי שום חסרון ומום, אזי היא "משיבת נפש". כי אז דיקא זוכין לאהבת התורה ומרגישיין מעם מתיקות התורה שמשיבה את הנפש מאחר שאין בה שום חסרון כנ"ל. ואז זוכין להתמדה. (שיחות הר"ן צ"ח)

כשרואה אדם נסיעה לפניו, אין לו להתעקש למנוע מזה לישיב בביתו דוקא. כי בכל מקום שאדם נוסע לשם הוא מתקן שם איזה דבר

כל אדם מתקן בכל מקום שהוא נוסע לשם. אפילו איש פשוט לגמרי:

כי בכל מקום שהאדם בא לשם, הוא עושה שם בודאי איזה דבר שבקדושה על כל פנים. כי מתפלל שם ואוכל שם ומברך על אכילתו לפניו ולאחריו וכיוצא בזה. כי בודאי איש ישראלי אפלו הפחות שבפחותים, על כל פנים הוא עושה כמה דברים שבקדושה בכל מקום אשר הוא שם. ועל כן בודאי האדם מוכרח מן השמים להיות שם באותו מקום דוקא כדי שיתקן שם מה שהוא דיקא צריך לתקן שם.

מי שיש לו אמונה - חייו חיים. והוא מבלה ימי חייו בטוב תמיד. כי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב בודאי טוב לו.

ואפלו כשאינו כך (דהינו שאין מתנהג לו כסדר ויש לו יסורין חם ושלום) גם כן טוב, כי הוא בטוח שאף על פי כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב אחריתו. כי מאחר שהכל מאתו יתברך בודאי הכל למזכה.

אבל מי שאין לו אמונה חם ושלום, חייו אינם חיים כלל. כי תכף כשעובר עליו איזה רעה שוב אין לו שום חיות, כי אין לו במה לנחם עצמו כלל, מאחר שאין לו אמונה כלל, ואין לו שום חיות ושום טוב מאחר שהולך בלי השם יתברך ובלי השגחה רחמנא לצלן. אבל על ידי אמונה מה טוב ויפה החיות שלו כנ"ל (שיחות הר"ן קיב)

טוב מאוד לאדם בפשינו סומך על שום דבר, כי אם על השם יתברך לבד.

כי בפשינו סומך על השם יתברך צריך להשתדל אחר תחבולות רבות.

הקדוש-ברוך-הוא טוב לכל המפות - לרפאותם, כמו שכתוב: "טוב ה' לכל". והוא בנמצא תמיד לכל אדם.

ועל כן, בפשיש לו חולה חס-ושלום, צריך שתהיה כל סמיכתו על תפלה ותחנונים, וזה יוכל למצוא תמיד ויעיל לו בנדיב כנ"ל. (ק' ליקו"מ י"ד)

מחמת שאין האמונה בשלמות, על-ידי-זה רבים נכשלים בטעות, ואומרים שצריך לסבות, הינו שמאמינים למשל בסבת הפרנסה שהוא המשא-ומתן ואומרים: ש'הסבה של המשא-ומתן היא העקר' באלו חס ושלום 'בלא הסבה של המשא-ומתן אין יכלת ביד השם יתברך לתת להם פרנסה'. וסבת הרפואה שהיא סמים עושים מהם עקר, באלו חס ושלום 'בלי סמים אין יכלת ביד השם יתברך לרפאות'.

ואין הדבר כן!! כי השם יתברך הוא סבת כל הסבות ועלת כל העלות ואינו צריך לשום סבה. ובעסקנו באלו הסבות, צריכין להאמין בהשם יתברך לבד ולא לעשות מהסבות עקר. (ק' ליקו"מ ס"ב)

מעלת ברכת המזון בכוונה ובשמחה:

כל הזהיר בברכת המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד על ימי חייו
(ספר החינוך מצווה תל')

מי שמברך ברכת המזון בכוונה, בקול רם ובשמחה, יזכה
לפרנסה ועושר, שנאמר ברכת ה' היא תעשיר, ולא יוסיף עצב
עמה" (סגולות ישראל מערכת פ' אות יט בשם מרן החיד"א)

על ידי ברכת המזון מתוך הסידור או הברכות, יזכה לזרע קודש
של קיימא, ועל ידי זה יבטל גזירות קשות ורעות (סגולות נפלאות
עמוד טל' בשם מהרי"ל דיסקין זצ"ל)

יכוון לקיים מצוות עשה מהתורה של ברכת המזון.

"צריך שישמיע לאוזניו מה שמוציא בשפתיו, ואם לא השמיע
לאוזניו יצא, ובלבד שיוציא בשפתיו" (שו"ע הלכות ברכת המזון סימן
צ' סעיף ב')

לְמַנְצַחַּ בְּנִגְיֵנת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר
פְּנֵיו אֲתָנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ צְרָפָךְ בְּכָל גֹּזִים
יְשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ
וַיְרַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ
תִּנְחַם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם:
אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ:

בשלושה סועדים (או יותר) אומרים זימון:

אֲבָרְכָה אֶת יי בְּכָל עֵת. תְּמִיד תִּהְיֶילְתוּ בְּפִי: סוּף דְּבַר הַכֹּל
נִשְׁמָע. אֶת הָא-לֵהִים יִרְא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׂמֹר, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם:
תִּהְיֶילֶת יי יְדַבֵּר פִּי. וַיְבַרְךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאִנְחָנוּ נְבַרְךְ יְהִי מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וַיְדַבֵּר אֵלַי, זֶה
הַשְּׁלַחן אֲשֶׁר לִפְנֵי יי:

אומר המזמן: **הב לן ונברוך למלכא עלאה קדישא.**
עונים: **שמים:**

אומר המזמן: **ברשות מלכא עלאה קדישא**

(בשבת יוסיף - וברשות שבת מלכתא).
(ביום טוב - וברשות יומא טבא אשפיזא קדישא).
(בסוכות - וברשות שבגה אשפיזין עלאין קדישין).

ו**ברשות מורי ורבותי, וברשותכם, נברך** (בעשרה אנשים מוסיף:
אֵלֵהֵינוּ) **שאכלנו משלך**

והמסובים עונים - **ברוך** (אֵלֵהֵינוּ) **שאכלנו משלך ובטובו חיינו:**

והמזמן חוזר - **ברוך** (אֵלֵהֵינוּ) **שאכלנו משלך ובטובו חיינו:**

בסעודת חתן אומר המזמן:

נברך (אֵלֵהֵינוּ) **שהשמחה במעוננו, שאכלנו משלך:**

ועונים המסובים: **ברוך** (אֵלֵהֵינוּ) **שהשמחה במעוננו, שאכלנו משלך**
ובטובו חיינו:

והמזמן חוזר: **ברוך** (אֵלֵהֵינוּ) **שהשמחה במעוננו, שאכלנו משלך**
ובטובו חיינו.

ברכת המזון

בְּרוּךְ אַתָּה יי, א-להינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל הַזֶּה
אוֹתָנוּ וְאֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרִינּוֹחַ
וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֶם לְכֹל בְּשָׂר. כִּי לְעוֹלָם
חֶסֶד־ו: וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל
יְחַסֵּר לָנוּ מִזֶּה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זָן
וּמַפְרִינֵם לְכֹל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ לְכֹל וְהִתְקִין מַחְיָה
וּמִזֶּה לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרֹב
חֶסֶד־וּ בְּאֵמוּנָה. פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ, וּמְשַׁבֵּיעַ לְכֹל חַי
רְצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַזֶּה אֵת הַכֹּל"

נֹדֶה לָךְ יי א-להינו עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֶמְדָּה מְנוּחָה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּה עַל
שֶׁהוֹצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים.
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ
שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים
וּמִזֶּה שֶׁאַתָּה זָן וּמַפְרִינֵם אוֹתָנוּ:

ועל הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנוכה:

בימי מתתיה בן יוחנן פהו גדול חשמונאי ובניו פשעמדה מלכות וזן הרשעה על עמך ישראל לשבחתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וממאים ביד טהורים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגזו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו גרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול סלה:

לפורים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה. פשעמד עליהם הזמן הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמהם גם נפלא ונודה לשמך הגדול סלה:

וְעַל הַכֹּל יי א-להינו אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אֶת שְׁמֹךְ כְּאֹמֹר וְאֶבְלָת וְשִׁבְעָת. וּבִרְכַת אֶת
יי אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:
כְּרוּךְ אַתָּה יי, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוּן:

רַחֵם יי א-להינו עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וְעַל
ירוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל
הַיְכָלְךָ. וְעַל מְעוֹנֶךָ. וְעַל דְּבִירְךָ. וְעַל הַבַּיִת
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֹךְ עָלָיו. אָבִינוּ רַעֲנוּ
זוּנְנוּ. פְּרַנְסֵנוּ. כִּלְכַּלְנוּ. הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ
מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אֵל תְּצַרִיכֵנוּ יי א-
להינו לַיְדֵי מַתְנוֹת בְּשָׁר וְדָם. וְלֹא לַיְדֵי
הַלּוֹאֲתָם. אֵלֹא לַיְדֵיךָ הַמְּלֵאָה וְהַרְחֵבָה.
הַעֲשִׂיכָה וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רְצוֹן שְׁלֹא יִבּוֹשׁ
בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמְלַכּוֹת
בַּיִת דָּוִד מְשִׁיחְךָ תַחֲזִירָנָה לְמִקּוּמָהּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ:

רצה ותחליצנו יי א-להינו במצותיך ובמצנות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבות בו ולנוח בו באהבה במצנות רצונך וברצונך הניח לנו יי א-להינו שלא תהא צרה ודאגה ויגון ונאנחה ביום מנוחתנו והראנו יי א-להינו בנחמת ציון עירך ובבגן ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות:

בראש חודש וביום טוב ובחול המועד אומרים "יעלה ויבוא"

א-להינו וא-להי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו. וזכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה למזכה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום:

בראש חודש - ראש חדש הזה:

בפסח - חג המצות הזה, ביום טוב אומר - טוב) מקרא קדש הזה:

בסוכות - חג הסוכות הזה, ביום טוב אומר - טוב) מקרא קדש הזה:

בשבועות - חג השבועות הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה:

בשמיני עצרת - שמיני חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה:

בראש השנה - הזכרון הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה:

לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו יי א-להינו בו למזכה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו וחסול ורחם עלינו. והושיענו כי אליך ענינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי א-להינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם. לְעַד הָאֵל אָבִינוּ
מְלַכְנוּ אֲדִירֵנוּ. בּוֹרְאֵנוּ. גּוֹאֲלֵנוּ. קְדוֹשֵׁנוּ. קְדוּשׁ יַעֲקֹב.
רוֹעֵנוּ רוּעָה יִשְׂרָאֵל. הַמְּלֶכֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל. שֶׁבְּכָל
יוֹם נְיוֹם הוּא הַמְּטִיב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִיטִיב לָנוּ.
הוּא גֹמְלֵנוּ. הוּא גּוֹמְלֵנוּ. הוּא יִגְמֹלֵנוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים וְרִינָח וְהַצְלָה וְכָל טוֹב:

הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּבוֹדוֹ: הַרְחַמֵן הוּא
יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר
דוֹרִים: הַרְחַמֵן הוּא קָרַן לְעַמּוֹ יְרִים: הַרְחַמֵן הוּא
יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נְצָחִים: הַרְחַמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד
וְלֹא בְּבוֹזֵי בְּהִתַּר וְלֹא בְּאִסּוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר:
הַרְחַמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיַמֵּינוּ: הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁלַח
בְּרַכָּה רוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ: הַרְחַמֵן הוּא
יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵינוּ: הַרְחַמֵן הוּא יִשְׁבֹּר עוֹל גְּלוּת
מִהֲרָה מֵעַל צְוֹאֲרֵנוּ: הַרְחַמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה
קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ:

הַרְחֵמֵן הוּא יִרְפָּאנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאת הַנְּפֹשׁ
וּרְפוּאת הַגּוּף: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֵבָה:
הַרְחֵמֵן הוּא יְבַרְךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
כְּמוֹ שְׁנֵת־בְּרָכוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בְּכָל מִכַּל
כָּל. כֵּן יְבַרְךְ אוֹתֵנוּ יַחַד בְּרֵכָה שְׁלֵמָה. וְכֵן יְהִי רְצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמוֹ:
בשבת - הַרְחֵמֵן הוּא יַנְחִילֵנוּ עוֹלָם שְׁפָלוֹ שֶׁבֶת
וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

בשבת: הַרְחֵמֵן הוּא יַנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
בראש חודש - הַרְחֵמֵן הוּא יַחְדָּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:
בסוכות - הַרְחֵמֵן הוּא יוֹצֵנוּ לַיָּשֵׁב בְּסֶפֶת עוֹרוֹ שֶׁל לוֹיֵתָן: הַרְחֵמֵן הוּא
יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע קִרְשָׁה וְטַהֲרָה מִשִּׁבְעָה אוֹשְׁפִיזִין עֲלָאִין קַדִּישִׁין.
זְכוֹתֶם תִּהְיֶה מְגוֹן וְצִנָּה עָלֵינוּ:
במועדים - הַרְחֵמֵן הוּא יַגִּיעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרֵים הַבָּאִים לַקְּרֹאתֵנוּ
לְשָׁלוֹם:
ליום טוב - הַרְחֵמֵן הוּא יַנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׁפָלוֹ טוֹב:

הַרְחֵמֵן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתַהֲיֶה
יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא. וַיְהִי כָּל מַעֲשֵׂינוּ
לְשֵׁם שָׁמַיִם:

בסעודת המילה - הַרְחֵמֵן הוּא יְבַרְךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה אָבִי הַבֵּן, הוּא
וְאַשְׁתּוֹ הַיּוֹלְדֶת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת הַיָּלֵד הַנּוֹלָד, וּבָשֶׁם שְׂזָפְהוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְמִילָהּ, כִּךְ יִזְכְּהוּ לְפָנֶיךָ לַתּוֹרָה וְלַחֲפָה, וְלַמִּצְוֹת וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים,
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן: הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת מַעֲלַת הַסַּנְדֵּק
וְהַמּוֹהֵל וְשְׂאֵר הַמִּשְׁתַּדְּלִים בַּמִּצְוָה, הֵם וְכֹל אֲשֶׁר לָהֶם:

בסעודת החתן - הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת הַחֲתָן וְהַכּוֹלָה בְּבָנִים וּבָרִים
לְעַבֹדְתוֹ יִתְבָּרַךְ:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחַיֵּנוּ וַיַּזְכֵּנוּ וַיַּקְרֵבֵנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַבְּנֵי
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִּיל (ביום שמתפללים מוסף,

וכן במוצאי שבת אומרים: מְגִדִּיל) יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד
לְמַשִּׁיחוֹ לְדָוִד וְלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם: בְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ.
וְדַרְשִׁי יי לֹא יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב: גַּעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא
רָאִיתִי צַדִּיק גָּעֹז. וְזֶרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹגֵן
וּמְלוֹה. וְזֶרְעוֹ לְבָרָכָה: מַה שְּׂאֵכְלָנוּ יִהְיֶה לְשִׁבְעָה. וּמַה
שְּׂשִׁיתֵנוּ יִהְיֶה לְרַפּוּאָה. וּמַה שְּׂהוֹתַרְנוּ יִהְיֶה לְבָרָכָה
בְּדַבְּתִיב וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּזְתִּירוּ בְּדָבָר יי:

בְּרוּכִים אַתֶּם ליי. עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: בְּרוּךְ הַגֹּבֵר
אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי. וְהָיָה יי מְבֹטָחוֹ: יי עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יי
יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

עוֹשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

ברכת מעין שלוש

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם,

על המחיה ועל הפללה ^{מזנות:} על הגפן ועל פרי הגפן

על העץ ועל פרי העץ ^{שבעת המינים:}

ועל תנובת השדה, ועל ארץ המדה מוכה ורחבה
שרצית והנחלת לאבותינו, לאכל מפרה ולשבע מטובה.
רחם יהוה אלהינו, עלינו ועל ישראל עמך, ועל
ירושלים עירך, ועל הר ציון משכן כבודך, ועל מזבחך
ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, ונברכך עליה
בקדשה ובטהרה.

^{בשבת:} ורצה והחליצנו ביום השבת הזה ^{ברית:} ונכרנו למוכה ביום ראש החדש
הזה ^{ברית:} ונכרנו למוכה ביום הזכרון הזה

ביום טוב ובזוהרים: ושמחנו ביום ^{בפסח:} חג המצות הזה, ^{בשבעות:} חג השבועות הזה, ^{בסוכות:}

חג הספורת הזה, ^{בשמני עזרה:} שמוני, חג עצרת הזה, ביום טוב מקרא קדש הזה.

כי אתה טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ

ועל המחיה של א"י ^{מזנות:} ועל מחיתה

ועל פרי הגפן של א"י ^{י"ד:} ועל פרי גפנה

ועל הפרות של א"י ^{שבעת המינים:} ועל פרותיה

ברוך אתה יהוה, על הארץ ועל

המחיה של א"י ^{מזנות:} מחיתה

פרי הגפן של א"י ^{י"ד:} פרי גפנה.

הפרות של א"י ^{שבעת המינים:} פרותיה.

פרשת קטורת

סגולה שקיבל משה רבנו, לביטול גזירות ולקבלת שפע

אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש קים, באשר צוית אותם על יד משה נביאך בכתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זפה בד בבר יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת מפנה הדק ונתתה מפנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר: והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בפקר בפקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדורתכם:

תנו רבנן, פטום הקטרת ביצר, שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה, שלש מאות וששים וחמשה במנין ימות החמה מנה בכל יום, מחציתו בפקר

וּמַחְצִיתוֹ בְּעָרֵב, וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים שְׂמֵהֶם מִכְּנִים
כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַפִּיפּוּרִים,
מִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב יוֹם הַפִּיפּוּרִים כְּדֵי לָקִים מִצְנוֹת
דִּקְקָה מִן הַדִּקְקָה וְאַחַד עָשָׂר סַמָּנִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלּוּ הֵן:

הַצָּרִי וְהַצְּפוּרָן וְהַחֲלָבָנָה וְהַלְּבוּנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים
שְׁבַעִים מָנֶה. מוֹר, וְקִצְיָעָה וְשִׁבְלֶת גֵּרֵד וְכִרְכָּם, מִשְׁקַל
שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנֶה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר,
קְלוּפָה שִׁלְשָׁה, קִנְמוֹן תִּשְׁעָה, בּוֹרִית פְּרָשִׁינָה תִּשְׁעָה
קִבִּיץ, יֵין קִפְרִיסִין סָאִין תִּלְתָּת וְקִבִּיץ תִּלְתָּא, וְאִם לֹא
מִצָּא יֵין קִפְרִיסִין, מִבִּיא חֲמֵר חֲנֹר עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית
רוֹבַע, מַעֲלָה עֲשָׂן כָּל שָׁהוּא. רַבִּי גִתָּן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר:
אִף כִּפֶּת הַיְרֵדָן כָּל שָׁהוּא, אִם גִּתָּן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָלָה,
וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סַמָּנֵיהָ, חֵיב מִיתָהּ:

רַבִּין שְׂמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף
הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית פְּרָשִׁינָה לָמָּה הִיא בָּאָה,
כְּדֵי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן, כְּדֵי שִׁתְּהָא נְאֻתָּה. יֵין
קִפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא, כְּדֵי לְשַׁרּוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן,
כְּדֵי שִׁתְּהָא עֲזוּתָּה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יַפִּין לָהּ, אֶלָּא שְׂאִין
מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנִּינָא, רַבִּי נָתַן אוֹמֵר: כָּשָׁהוּא שׁוֹחֵק, אוֹמֵר הֲדַק
הַיֵּטֵב, הַיֵּטֵב הֲדַק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמַיִם. פְּטָמָה
לְחֻצָּאִין כְּשֶׁרָה: לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ, לֹא שָׁמְעָנוּ. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה: זֶה הַכֶּלֶל אִם כְּמִדְתָּהּ כְּשֶׁרָה לְחֻצָּאִין, וְאִם
חִסֵּר אַחַת מִכָּל סְמָמְנִיָּה, חָיֵב מִיתָה.

תַּנִּי בַר קַפְרָא: אַחַת לְשָׁשִׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיְתָה
כְּבָאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצָּאִין. וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא: אֵלּוּ הָיָה
נוֹתֵן בָּהּ קְרָטוּב שֶׁל דְּבִשׁ, אִין אָדָם יָכוֹל לְעַמֵּד מִפְּנֵי
רִיחָהּ. וְלָמָּה אִין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה
אָמְרָה: כִּי כָּל שָׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
לִיהוֹנָה: יְהוֹנָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשֻׁבָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סָלָה: יְהוֹנָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרֵי אָדָם בְּטַח בָּךְ: יְהוֹנָה
הוֹשִׁיעָה הַפְּלֹךְ יַעֲגָנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: וְעַרְבָה לִיהוֹנָה מְנַחֵת
יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּכְשָׁנַיִם קַדְמִנִּיּוֹת:

קריאת שמע

לפני השינה

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם אות יו"ד אות ה"א באות נא"ו אות ה"א, ביחודא שלים בשם כל ישראל, לאקמא שכינתא מעפרא ולעלוי שכינת עגנו, (בהתקשרות לכל הצדיקים האמיתיים ובפרט לרבנו הקדוש רבי נחמן בן פייגא) הריני מקבל עלי אלהותי יתברך ואהבתו ויראתו, והריני ירא ממנו, בגין דאיהו רב ושליט על פלא, וכלא קמה פלא. והריני ממליכו על כל אבר ואבר וגיד וגיד מרמ"ח אברים ושם"ה גידים של גופי ונפשי רוחי ונשמתי, מלכות גמורה ושלמה. והריני עבד לשם יתברך, והוא ברחמי זבני לעבדו בלב שלם ונפש חפצה. אמן בן יהי רצון

רבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס והקניט אותי, או שחטא כנגדי בין בגופי, בין בממוני, בין בכבודי, בין בכל אשר לי, בין באנס בין ברצון, בין בשוגג בין במזיד, בין בדבור בין במעשה, בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, לכל בר ישראל, ולא יענש שום אדם בספתי. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד, ומה שחטאתי לפניך מחק ברחמיך הרבים, אבל לא על ידי יסורין וחלאים רעים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי

השְׁפִיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרְגָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהַגֵּן בְּעַדֵנוּ, וְהַסֵּר
 מֵעָלֵינוּ מַכַּת אוֹיֵב, דָּבָר, חֶרֶב, חֵלִי, צָרָה, רָעָה, רָעַב, וַיְגִזּוּן
 וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה. שָׁבֵר וְהַסֵּר הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל
 בְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ, וּשְׁמֹר צִאתָנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם
 מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילָנוּ אַתָּה מִכָּל דָּבָר רָע
 וּמִפַּחַד לְיָלָה. בְּרוּךְ שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד.

בלילות שבת וימים טובים אומרים:

השְׁפִיבֵנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים טוֹבִים
 וּלְשָׁלוֹם, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקַּנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ בְּעֵצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרְגָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, וְהַגֵּן בְּעַדֵנוּ, וּפְרֹשׁ עָלֵינוּ
 וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עֵירְךָ סֶפֶת שְׁלוֹם. בְּרוּךְ הַפּוֹרֵשׁ סֶפֶת שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם.

אם ישן אחר חצות הלילה, יאמר ברכת המפיל ללא שם ומלכות:

בְּרוּךְ [אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם] הַמְּפִיל חֶבְלֵי שָׁנָה
 עַל עֵינַי, וְתַנּוּמָה עַל עַפְעָפִי, וּמְאִיר לְאִישׁוֹן בַּת עֵין.
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּשַׁפִּיבֵנִי
 לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידֵנִי לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וְתֵן חֶלְקִי
 בְּתוֹרָתְךָ, וְתַרְגִּילֵנִי לְדָבָר מְצוּהָ, וְאֵל תַּרְגִּילֵנִי לְדָבָר
 עֲבָרָה, וְאֵל תְּבִיאֵנִי לְיַדֵי חַטָּא, וְלֹא לְיַדֵי גְסוּזוֹן, וְלֹא
 לְיַדֵי בַּיּוֹז, וַיִּשְׁלַט בִּי יֵצֶר הַטּוֹב, וְאֵל יִשְׁלַט בִּי יֵצֶר

הָרַע, וְתַצִּילֵנִי מִיָּצָר הָרַע וּמִחֲלָאִים רָעִים, וְאֵל
יְבַהִילֵנִי חֲלוּמוֹת רָעִים וְהִרְהוּרִים רָעִים, וְתֵהָא מִטְּתִי
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְהָאֵר עֵינַי פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת. בְּרוּךְ [אַתָּה
יְהוָה] הַמֵּאִיר לְעוֹלָם כְּלוֹ בְּכַבּוּדוֹ.

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מְלִכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד

וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל גַּפְשְׁךָ וּבְכָל
מְאֹדְךָ. וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל
לִבְבְּךָ. וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ. וְקִשַּׁרְתָּם לְאוֹת עַל
יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכִתַּבְתָּם עַל מְזוּזַת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ.

וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֵל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל
לִבְבְּכֶם וּבְכָל גַּפְשְׁכֶם. וְנָתַתִּי מִטַּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגַנְךָ וְתִירְשְׁךָ וַיִּצְהַרְךָ. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתָ וְשִׁבַּעְתָּ. הַשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם. וְחָרָה אַף יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת

הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ
וְאֲבִדְתֶם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַפְּטָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם. וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים עַל לִבְבְּכֶם וְעַל גַּפְשֵׁיכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יַדְכֶם וְהָיוּ לְמוֹטְפֹת בֵּין
עֵינֵיכֶם. וּלְמִדְּתֶם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ. וּכְתַבְתֶּם עַל
מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ. לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתֵת לָהֶם
בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל פְּנֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל צִיצִית הַכֹּהֵן פְּתִיל תְּכֵלֶת. וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְהוָה
וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתְּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל
מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִיּוֹת לָכֶם
לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. אָמֵן

יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן

יִעָלוּ חֲסִידִים בְּכבוד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁפְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל
בְּגֵרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת בִּיָּדָם:

יאמר ג' פעמים: הִנֵּה מִפְּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ
מִגְּבָרֵי יִשְׂרָאֵל: בָּלָם אַחְזִי חָרַב מְלֻמְדֵי מְלַחְמָה אִישׁ
חָרְבוּ עַל יָרְכוּ מִפְּחַד בְּלִילוֹת:

יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶכָּ: יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנְדֶּךָ: יֵשֵׁא
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם

אם תִּשְׁכַּח לֹא תִפְחַד וְשִׁכְבַּת וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ: שְׁמַרְנֵי פְּאִישׁוֹן בַּת עֵין
בְּצֶל בְּנֶפֶךָ תִּסְתִּירֵנִי: אֲנִי שְׁכַבְתִּי וְאִישְׁנָה הִקְיַצְוֹתִי כִי יְהוָה יִסְמְכֵנִי:
בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמַת:

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיזוֹן בְּצֶל שַׁדַי יִתְלוֹנֵן: אֲמַר לִיהוָה מַחְסֵי
וּמְצוּדֹתַי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילְךָ מִפַּח יְקוּשׁ
מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסַּךְ לְךָ וְתַחַת בְּנֶפְיוֹ תִּחְסֶה צָנָה
וְסַחֲרָה אֲמַתוֹ: לֹא תִירָא מִפְּחַד לְיָלָה מִחֵץ יַעוֹף יוֹמָם:
מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְלֶךְ מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ
אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינְךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט
וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי:

יאמר את הוידוי בעמידה. אין לומר את הוידוי בליל שבת ובמוצאי שבת לפני חצות לילה. וכן אין לומר אותו בכל הימים טובים שאין אומרים בהם תחנון

אָנָּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֵא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלְּפָנֶינוּ מִתְחַנְּתָנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ
עוֹי פָּנִים וְקָשִׁי עֲרָף לֹאמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אָבֵל חַטָּאנוּ. עֲוִינוּ.
פִּשְׁעָנוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גְּזַלְנוּ. דְּבַרְנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן
הִרְעוּ. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חִמְסָנוּ.
מְפַלְנוּ שְׁקָר וּמְרָמָה. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רְעוֹת.
בּוֹזְנוּ. כָּעֲסָנוּ. לָצָנוּ. מְרַדְנוּ. מְרִינוּ דְּבַרְיֶךָ.
נֹאֲצָנוּ. נֹאפְנוּ. סָרְרָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. פְּגַמְנוּ.
צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם. קָשִׁינוּ עֲרָף. רָשַׁעְנוּ.
שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

וְסָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ. וְאֲנַחְנוּ
הִרְשַׁעְנוּ.

ליל א אָנָּא בְּכַח, גְּדוּלַת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה (אב"ג ית"ן)

ליל ב קָבַל רַצַּת, עִמָּךְ. שִׁנְגֵנוּ, מִהֲרֵנוּ נוֹרָא (קר"ע שט"ן)

ליל ג נָא גְבוּר, דוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ, כְּבַבַת שְׁמַרֵם (גנ"ד יב"ש)

ליל ד בְּרַבֵּם מִהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תָּמִיד גְּמִלֵם (במ"ר צת"ג)

ליל ה חֲסִין קְדוּשׁ, בְּרַב מוֹבְךָ, גַּהֲל עֲדָתְךָ (חק"ב טג"ע)

ליל ו יְחִיד גְּאָה, לְעַמְּךָ פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדֻשַׁתְךָ (יג"ל פו"ק)

ליל ז שׁוֹעֲתֵנוּ קָבַל, וְשִׁמַּע צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת (שק"ו צי"ת)

בלחש: בְּרוּךְ, שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד.

אָתָּה תִּקּוּם תְּרַחֵם צִיוֹן, כִּי עַת לְחַנּוּנָהּ, כִּי בָּא מוֹעֵד:
בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי, פְּדִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֲמֶת: כְּמוֹב
אֵלִין וְאֶקִּיץ בְּרַחֲמִים: תוֹרָה צְנוּה לָנוּ מִנְּשָׂה מוֹרְשָׁה
קַהֲלַת יַעֲקֹב.

נ נח נחמ נחמן מאומן

תפילת הדרך

ה' צבאות עמנו, משגב לנו אלהי יעקב סלה
ה' צבאות, אשרי אדם בוטח בך
ה' הושיעה, המלך יעננו ביום קראנו
לישועתך קויתי ה' [3 פעמים]

יהי רצון מלפניך ה' אלוהינו ואלוהי אבותינו,
שתוליכנו לשלום ותצדיקנו לשלום, ותסמכנו לשלום,
ותנחנו אל מחוז חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום.
(ותחזירנו לביתנו לשלום). ותצילנו מכל אויב
ואורב בדרך ומכל מיני פגענות המתרגשות לבוא
לעולם, ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתננו לחן
ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו, ותשמע
קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה, ברוך
אתה ה' שומע תפלה.

ויעקב הלך לדרך, ויפגעו בו מלאכי אלהים, ויאמר יעקב כאשר ראם, מחנה
אלהים זה. ויקרא שם המקום ההוא מחנים.
שיר למעלות. אשא עיני אל ההרים, מאין יבא עזרי. עזרי מעם ה',
עשה שמים וארץ, אל יתן למוט רגליך, אל ינום שמרך, הנה לא
ינום ולא יישן, שומר ישראל, ה' שמרך. ה' צלך על-יד ימינך, יומם,
השמש לא יכבה, וירח בלילה, ה' ישמרך מכל-רע, ישמר את נפשך,
ה' ישמר צאתך ובואך, מעתה ועד-עולם.

נ נח נחמ נחמן מאומן

אמונה

ר' ישראל דב אודסר

השם יתברך יעורר רחמים גדולים עליו, שיזכה להתקרב להאמת, באמונה ובאמת. אבל חוץ מזה הכל שקר, כי כשלא מאמינים בהשם, זה הכל שקר.

העיקר הוא האמת, להאמין בהשם ובתורה.

צריכים להתחזק באמונה, ותראה טובות גדולות.

יש דברים שהם מסתירים את האמת, אבל אם רוצים באמת? אם יתפללו אל השם יתברך באמת? - אז זוכים, זוכים לדברים נפלאים.

כל תורה שגילה רבינו בעולם, כל דיבור שגילה - זה כל חיותנו ותקוותנו. ואנחנו צריכים לרחם על עצמינו ועל דורותינו ועל זרענו, להודיע לכולם, לכל העולם: שיש עכשיו בדורות אלו, בחושך הזה, יש כבר אור כזה, שהוא יכול לעזור לנו, להוציא אותנו מן העוונות ומן התאוות, שמתקן הכל!

אם האדם מחפש אמת, אז הוא זוכה!, השם יתברך פותח את עיניו והוא רואה אמת ויודע איך להתנהג, מה לעשות, איך לתקן הכל ואיך לחזור להשם יתברך ולתורה, לאמונה, לאמת.

צריכים להתחזק, אמונה זה דבר קל, כן, לא צריכים לעמול ולחפש, צריכים רק הלב, שיתגעגע ליבו לחזור לטוב, לעבוד את השם יתברך.

(ספר ליקוטי שיחות – "אשרינו")